

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Varij tituli computationum à petulantibus vsurpati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

talium villo faciendum. Quòd siqui adeò obstinati sunt, vt perfrictè pergant, & velut lapide tacti canes latent, meritò suspicari esse possunt, de morbo occultiore. Sin aliqui innocentes, & rei grauitatem non perpendentes huc vsque fuerunt, saltem hodie discant, grauissima subesse pericula, vbi multi subesse nulla arbitrantur. Si verò etiam Magistratus hic dormit, saltem ego meam conscientiam exonerabo, & mihi dictum putabo, quod omnibus concionatoribus dicitur: *Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.* Quæ peccata? Quæ venefici, & sagæ, nocturno tempore, & in occultis conuentibus faciunt, quæque paulatim publicè, in meridiana luce, peraguntur. Non dico illos, qui ea agunt, veneficos esse, absit. Si putarem esse, non dicerem; quia tamen malè agunt, & nesciunt, quàm malè agant, non tacebo; vt desistant, si non magica, sed tamen magicis similia perpetrare, tantumque crimen etiam in specie sua vitare.

Ma. 58 p.

VIII.

Ex historia recensita accepimus, diabolum, vt diuinos honores, ita & diuinos cultus affectare, & per ludibrium, in conuentibus nefandis, inducere sacerdotes, habitu sacerdotali, accendere nigras candelas, Missas habere, in peluim nummos, velut offertorium, accipere; oscula pacis diuidere; loco hostiæ sacræ rapas, loco vini aquam in calice substituere; & pro aqua Iustitiae, locum vsurpare. Ignoscite, obsecro, si dixero similia palàm fieri, inter eos, qui vtiq; profitentur, se esse Dei seruos & amicos, cum tamè carimonias diuinas si non mente, saltè opere irrideant. Ante hac, qui potandi causã volebant conuenire, conuentibus suis nomè imponebant *Visionis*; conuenientibus autem nomen *incendiariorũ*; & *incendiarius*, qui volebat alterum conuenire, compositandi gratia, dicebat: *Ego veniũ, & te vram.* Et sanè ita se se mutuo vsuerunt, vt metallum in crumena liquefceret. Sed ea *Visionis* malum finem habuit. Nam, Ingolstadij, author huius nominis, noctu bene potus ad lumen obdormiscens, diuinã vindictã, vini exustus est, candelã ardente illi in indusium prolapsã, ebriumque ac arctissimè in ipsa mensa sterrentem pertinacissimã flammã comprehendente. Postea cum hoc nomen quoque *Visionis* extinctum est, non extinctæ sunt tamen insanæ compositationes, quibus

bus alijs atque alijs temporibus varia indita sunt nomina; vt enim post puerperia, & baptismi susceptionem, *epula baptismales* dari solent, ita & qui solito latiores esse volebant, se se mutuò inuitarunt *ad infantis baptismum*, zu der Kindstauff: cum nimirum se non ex institutione Christi, sed ad legem Bacchi largissimè vino baptizarent. Et subinde verè ita locuti sunt, spurios nacti, de quorum natali tamen nulla sollemnitate erat triumphandum. Poëtæ quatuor mundi numerant ætates, aut sæcula. Primum ob felicitatem, aureum; secundum argenteum; æreum tertium; quartum adhuc deterius ferreum appellauerunt. In quali nos sumus. pro dolor! Ita contigit & potatoribus istis. Olim Massica, & vt vocabant, Theologica, vina bibebant. Postea, Neccarica, Auriaca, Franconica; tunc enim argentum habebatur. Sed quia nimis increuerat ebrietas in Germania, Deus argentum subduxit, & pariter sustulit vini potatoribus materiam peccandi. Successit ergo ætas ænea; nam postquam pauciores iam sumptus habent ad vinum potitandum; ne ebrietas, & habitus se se ingurgitandi aboleretur, induxit diabolus cereuisiæ immoderationem, quasi æreum quoddam sæculum; nam moneta tunc cuprea æreaque eudebatur, argento deficiente. Vt ergo in primo illo sæculo fuerunt *Incendiarij* die Brenner/ in secundò *Anabaptista*, se se mutuò ad ebrietatis baptismum inuitantes, quo non infantes, sed guttura sua baptizabant; ita in tertio sæculo, extiterunt *Polygami*, seu Nuptiatores, qui se se crebriùs inuitauerunt *ad nuptias cereuisiarum*, zu einer Bierhochzeit. In quibus comotationibus minus pecuniæ, plus potus & sanitatis consumitur. Et apparuit, Christum talibus nuptijs non interesse; audiebatur quidem illud: *Vinum non habent*: sed nemo erat, qui aquam in vinum commutaret. Nimirum miseris istis contigit idem quod infantibus, quibus, absente matre, vel lacte, digitus in os inseritur, vt suctu inani sopiantur. Ita & isti, dum vinum non haberent, ad cereuisiam, velut ad palum se se exercuerunt. Atque hoc tertium erat sæculum.

Ioan. 2. 4

Nunc, propter quod hæc omnia dixi, in hoc quarto, & ferreo, & miserrimo sæculo, videte quid fiat, successit enim, tamquam aqua, alba cereuisia, in qua multa occurrunt consideratione digna. Est enim typus vanitatis, numquam satiat, semper appetitur;

IX.

tur;